

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 1T/128/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5609010337
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5609010337.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Podhorcovej a prísediacich Eleny Paliderovej a Dušana Chomu na hlavnom pojednávaní dňa 3. februára 2017 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku súd

o s l o b o d z u j e

obžalovaného

X. W., nar. XX. X. XXXX v W., trvale bytom W. XXXX/X, W. - F. W.,

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš č. k. 1 Pv 608/07/5505 - 49 zo dňa 12. 11. 2009, pre skutok, obžalobou kvalifikovaný ako spolupáchatelstvo zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. a/ Trestného zákona),

ktorý mal spáchať tak, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 3. 8. 2007 v čase okolo 19.30 hod. P. W. vykonal drobný nákup na čerpacej stanici Jurki, nachádzajúcej sa vedľa Roľníckeho družstva Pribylina v Pribyline, okres Liptovský Mikuláš, za účelom obhliadnuť situáciu na čerpadle, a následne toho istého dňa v čase okolo 20.15 hod. X. W. s doposiaľ nestotožnenou osobou prišiel ku dverám kiosku tejto čerpacej stanice, a keď vedúci predajne T. F., nar. X. X. XXXX, pootvoril dvere, tieto nasilu rukami z vonkajšej strany otvoril, na T. F. namieril predmet, ktorý vyzeral ako skutočná pištoľ, a zároveň ho ľavou rukou strhol na zem, pričom mu spôsobil zranenie, a to podliatiny v oblasti šije a krku vpravo a pohmoždenie trapézového svalu, zranenia, ktoré ho neobmedzovali v obvyklom spôsobe života, následne namieril pištoľ na P. F., nar. XX. X. XXXX, ktorý sedel v kresle v predajni, a tiež mu prikázal, aby si ľahol tvárou k zemi, na oboch kričal, kde sú peniaze, pričom medzitým vošiel do predajne aj druhý doposiaľ nestotožnený páchatel, ktorý od pokladne zobral čiernu peňaženku v hodnote 3,32 eura (100,- Sk), patriacu T. F., v ktorej sa nachádzala tržba vo výške 723,63 eura (21.800,- Sk), a tiež jeho mobilný telefón Nokia 6100 v hodnote 39,83 eura (1.200,- Sk). Následne X. W. prikázal T. F. a P. F., aby vliezli do skladu, odkiaľ ešte zobral kartóny cigariet zn. Marlboro v hodnote 27,22 eura (820,- Sk), následne v sklade obom nastriekal do tváre sprayom dráždivý aerosol a s odcudzenými vecami ušli, pričom nastúpili do osobného motorového vozidla zn. BMW, ev. č. BA 866PF patriace X. W., v ktorom ich čakal P. W. a s vozidlom unikli smerom na Liptovský Mikuláš, pričom svojím konaním spôsobili spoločnosti Jurki-Hayton, s.r.o., so sídlom Bratislava, Prístavná 2, škodu vo výške 750,85 eura (22.620,- Sk) a T. F. škodu vo výške 43,15 eura (1.300,- Sk),

lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal na obžalovaného X. W. a P. W. obžalobu pre skutok kvalifikovaný ako spolupáchateľstvo zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ (§ 138 písm. a/) Trestného zákona.

Dňa 27. 2. 2014 Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom uznal obžalovaných X. W. a P. W. vinnými z uvedenej trestnej činnosti. Obidvaja obžalovaní podali proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/55/2014-848 zo dňa 16. 9. 2014 zamietnuté ako nedôvodné.

Dňa 30. 12. 2014 podal odsúdený X. W. na Okresný súd Liptovský Mikuláš návrh na povolenie obnovy konania s odôvodnením, že po nástupe do výkonu trestu odňatia slobody sa dozvedel, že skutku, za ktorý bol odsúdený, sa dopustil G. M., nar. X. X. XXXX, teda osoba, ktorá vošla do kiosku čerpacej stanice s predmetom, ktorým mal vzhľad ako skutočná pištoľ, bol menovaný M., a nie odsúdený X. W.. G. M. svoje priznanie k spáchaniu skutku zaslal aj písomne v mesiaci december 2014 na Generálnu prokuratúru v Bratislave. Za skutočnosť, ktorá doposiaľ nebola známa považuje priznanie osoby, ktorá skutok skutočne spáchala. V prípade, ak by táto okolnosť bola známa v čase pôvodného rozhodovania súdu, došlo by k inému rozhodnutiu o jeho vine a potvrdilo by sa jeho tvrdenie, že sa skutku nedopustil, a že ani nebol na mieste spáchania uvedeného trestného činu. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť navrhol, aby súd vyhovel návrhu na povolenie obnovy konania a napadnuté rozhodnutie vo výroku o jeho vine a vo výroku o uloženom treste zrušil v celom rozsahu. Súčasne navrhol, aby súd vyžiadal z GP SR vyššie uvedené priznanie a oboznámil sa s ním, navrhol tiež vypočuť osoby G. M. a P. W., nar. XX. X. XXXX.

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č. k. 2Nt/28/2014 - 00 rozhodol v trestnej veci odsúdeného X. W. o povolení obnovy konania a zrušil v prospech

odsúdeného výrok o vine a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/128/2009 zo dňa 27. 2. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/55/2014 zo dňa 16. 9. 2014, ktorým bol uznaný za vinného zo spolupáchateľstva k zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona (§ 138 písm. a/ Tr. zákona) a odsúdený podľa § 188 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj výrok, ktorým bola obžalovanému X. W., nar. XX. X. XXXX podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložená povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne s P. W., A.. XX. X. XXXX škodu spoločnosti Jurki - Hayton, s.r.o., Prístavná 2, 821 09 Bratislava, IČO: 31332251, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Vložka č. 375/B, vo výške 750,85 eur. Súd súčasne zrušil aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Z odôvodnenia uvedeného uznesenia vyplýva, okrem iného, nasledovné:

Súd mal preukázané vykonaným dokazovaním, že návrh odsúdeného X. W. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 1T/128/2009, bol podaný dôvodne. Z ustanovení Trestného poriadku, ako aj z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že podmienkou pre povolenie obnovy konania je existencia novej skutočnosti a nového dôkazu, ktoré neboli známe súdu v pôvodnom konaní, a ktoré sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie súdu vo veci. Novou skutočnosťou je potrebné rozumieť takú skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Vyššie uvedené podmienky vo vzťahu k odsúdenému X. W. v prejednávanej veci splnené boli. Novou skutočnosťou, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní, je priznanie svedka G. M. k lúpeži, ku ktorej došlo v auguste 2007 na čerpacej stanici Jurki v Pribyline, a súčasne jeho výpoveď, že odsúdený X. W. sa v čase spáchania skutku nenachádzal na mieste činu. Okrem vlastného priznania, svedok M. vo svojej výpovedi opísal okolnosti predchádzajúce spáchaniu skutku, priebeh samotného lúpežného prepadnutia, ako aj okolnosti nasledujúce po spáchaní skutku. Výpoveď svedka M. korešponduje doterajším skutkovým zisteniam v otázke popisu zbrane, ktorá bola použitá pri lúpežnom prepadnutí, v identifikácii motorového vozidla, na ktorom sa páchatelia dostavili na miesto činu. Svedok zhodne so skutkovými zisteniami z pôvodného konania opísal počet osôb, ktoré sa nachádzali v predajni čerpacej stanici s rozlíšením, že v prípade jedného išlo o zamestnanca, čo usudzoval z odevu, ktorý mal na sebe. Samotný priebeh a spôsob lúpežného prepadnutia, tak ako

ho opísal svedok M., v podstatných otázkach zodpovedal jeho priebehu podľa doterajších skutkových zistení. Výpoveď svedka M. sa zhoduje aj v popise vecí, ktoré boli lúpežou získané. Pokiaľ sa jeho výpoveď v niektorých čiastkových otázkach nezhodovala so skutkovými zisteniami, túto skutočnosť je možné pripísať nielen časovému odstupu od spáchania skutku, ale aj skutočnosti, že svedok podľa odpisu z registra trestov mal skúsenosti z viacerých lúpeží, za ktoré bol stíhaný a prípadne odsúdený. Nemôže tiež zostať bez povšimnutia, že hoci svedkovia poškodení opoznali ako páchatela so zbraňou X. W., túto osobu opísali ako vyššiu v porovnaní s poškodeným F., čo sa v pôvodnom konaní nepreukázalo. Svedok M. je svojou výškou takej postavy, ktorá zodpovedá popisu svedkov - poškodených, predovšetkým poškodeného F.. Rovnako nemožno prehliadnúť, že odsúdený P. W., ktorý v pôvodnom konaní využil právo na odopretie výpovede, v konaní o povolenie obnovy konania vypovedal, keď uviedol, že jeho brat X. nebol na mieste činu a motorové vozidlo mal od neho požičané.

Vo vzťahu ku odsúdenému P. W. nebola povolená obnova konania.

Po povolení obnovy konania vo vzťahu k odsúdenému X. W. určil súd, konajúci v pôvodnom zložení senátu, termín hlavného pojednávania na deň 20. 10. 2016. Obžalovaný X. W. sa nedostavil v úvode na hlavné pojednávanie, po splnení zákonných podmienok súd vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti v súlade s ust. § 255 ods. 2, § 252 ods. 2 písm. a/, b/, c/ Trestného poriadku, keď obžalovaný pred samotným termínom hlavného pojednávania vyjadril súhlas s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, pričom s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti vyjadrili súhlas i obhajca, prokurátor a obidvaja poškodení T. F. a P. F..

V súlade s ust. § 258 ods. 4 Trestného poriadku boli na návrh prokurátora prečítané zápisnice o skorších výpovediach obžalovaného, a to na č. l. 34 - 38 zo dňa 4. 6. 2008, na č. l. 108 - 112 zo dňa 8. 8. 2007, na č. l. 413 - 415 zo dňa 24. 1. 2011. Obžalovaný X. W. v priebehu celého prípravného konania i v konaní pred súdom poprel spáchanie skutku, ktorého sa mal podľa obžaloby dopustiť 3. 8. 2007. Na svoju obhajobu uvádzal, že v čase, keď sa mal skutok stať, hral so svojimi priateľmi v Bratislave futbal. Buď vo štvrtok večer, alebo v piatok ráno pred skutkom uvedeným v obžalobe, si s bratom P. W. vymenil vozidlo. Požičal si od neho dodávku, pretože potreboval odviezť drevo, a jemu požičal svoje osobné motorové vozidlo BMW. Autá si vymieňali bežne, nevie za akým účelom jeho vozidlo jeho brat využil. Keď prišla za ním polícia do reštaurácie, ešte stále mal bratovu dodávku. Vraveli mu, že hľadajú BMW. Za jeho a bratovej prítomnosti sa na polícii na Gagarinovej ulici robila obhliadka auta. Následne žiadal brata o vysvetlenie, ten však sám, údajne, nevedel, o čo ide.

V priebehu obnoveného konania sa dostavil obžalovaný X. W. na hlavné pojednávanie po vykonaní výsluchu svedkov - poškodených a svedka G. M.. Návrh na jeho opätovný výsluch nebol prednesený.

V konaní po povolení obnovy konania boli ďalej vypočutí svedkovia - poškodení T. F. a P. F., svedkovia G. M., P. W. (v pôvodnom konaní odsúdený), G.. P. P. a P. P..

Svedok T. F. uviedol, že od spáchania skutku už uplynulo 9 rokov, ale keď vojde do miestnosti niekto, kto na niekoho mieri zbraňou, tak si to zapamätá. On si to už presne nepamätá do detailu, ale vie, že sa otvorili dvere, dnu vošiel muž, ktorý bol od neho vyšší, odhaduje, že mohol merať od 195 - 197 cm. Hneď kričal na neho a na F.Y., aby si ľahli, strhol ho a pýtal sa ho, kde sú peniaze. S F. išli štvornožky do príručného skladu, ktorý je viditeľný hneď od vchodu. Muž mu povedal, aby sa na neho pozrel, a hneď vtedy mu strekol do očí, preto už nič nevidel. Nepamätá si, za aký čas potom videl opäť. Dvere do skladu na čerpacej stanici sú na ľavej strane v miestnosti. Keď sa vošlo dnu, pult bol vľavo. Dvere do čerpacej stanice boli posuvné jednorúrovňové, otvárali sa zľava doprava, pri pohľade z vonkajšej strany, teda v pozícii čelom ku vchodu. Uplynulo už odvtedy 9 rokov, ale trvá asi na tom, čo uviedol vtedy počas výsluchov, aj čo sa týka vzhľadu zbrane. Dnes si už na tú zbraň nepamätá. Musela byť v miestnosti aj druhá osoba, lebo ten bral peniaze. On by však tú druhú osobu nevedel popísať, lebo ho nevidel, keď išiel na zem. Počas prepadu tam ďalšiu osobu nevidel. P. F. volal na políciu a prenasledoval páchatel'ov a aj nadiktoval vyšetrovateľom ŠPZ vozidla. On (F.) mal pri čerpačke svoje súkromné vozidlo Fabia zelenej farby a P. F. mal služobné vozidlo, ale už si nepamätá značku. Na doplňujúce otázky obhajcu svedok uviedol, že dvere na čerpacej stanici sa otvárali na senzor, bolo tam asi 5 polôh. Taktiež si nepamätá, v akej polohe boli dvere v ten deň. Nepamätá si už presne, kde bol, keď ho ten muž strhol. Štvornožky išiel zo strednej chodbičky do skladu. Už si nepamätá, ako presne ho strhol, myslí, že je to uvedené v zápisnici. Zbraň tasil pravou rukou. Bolo by treba pozrieť, ktorou rukou ho strhol, či tou, ktorou držal

zbraň, alebo druhou. Nepamätá si tiež, či ho strhol dvoma rukami alebo jednou, najlepšie je to prečítať v zápisnici, kde je definované aj ako pôsobil, keď ho strhol, z hľadiska fyzického vzhľadu, či bol svalnatý, alebo nebol, a pod. Zo skladu do miestnosti nie je vidno. Z exteriéru nebolo vidieť dnu do skladu. Na ľavej strane boli väčšinou cigarety, oproti malinovsky.

Keď páchatelia odchádzali, nedíval sa na nich, utekal volať políciu. V čase skutku mal oblečené rifle a svoje civilné oblečenie.

Vzhľadom ku viacerým rozporom vo vyjadreniach svedka, týkajúcich sa popisu páchatel'a, správania sa svedka pri úniku páchatel'ov, popisu dverí a systému otvárania, bola na návrh obhajcu prečítaná časť zápisnice o skoršej výpovedi svedka zo dňa 4. 8. 2007 (44 - 45). V prípravnom konaní svedok uviedol, že keď mal na čerpacej stanici službu 3. 8. 2007, v čase okolo 20. 15 hod., keď pozeral televízor a sedel za pultom, objavili sa vo dverách dvaja muži, ktorí neboli nejako maskovaní. Jeden z mužov bol vyšší, vysoký asi 190 cm, resp. bol vyšší ako on, a on má 185 cm, mal atletickú, vypracovanú postavu, čierne krátke vlasy česané dozadu, nebol zarastený, nemal fúzy, oči mal tmavšej farby, nevšimol si, akej, nos mal rovný, primeraný. Oblečené mal biele tričko s krátkymi rukávami a rifle. Druhý muž bol vysoký asi 165 cm, mal svetlé vlasy sčesané dozadu, farbu očí si nevšimol, nos mal rovný, oblečenú mal oranžovú mikinu, nohavice svetlej farby. V čase príchodu mužov boli vchodové dvere kiosku uzamknuté. Ide o posuvné dvere, ovládané čidlom pohybu. Svedok ručne trochu pootvoril dvere, a v tom vyšší z mužov chytil dvere oboma rukami za kovový rám a snažil sa ich otvoriť nasilu. Svedok sa snažil zabrániť mu v otvorení dverí, ale jeho odpor muž prekonal a hneď po tom na nich fyzicky zaútočil. Keď obaja muži po skutku unikali z predajne, cez okienko v sklade videl pri cenovej tabuli odstavené auto, nevie, aké, len videl, že na ňom svietia svetlá a bolo naštartované. Nevie, či niekto tretí sedel v aute. P. F. hneď vytáčať zo svojho mobilu políciu a utekal do svojho auta, aby páchatel'ov prenasledoval.

Po prečítaní časti zápisnice o skoršej výpovedi svedka a po výzve, aby vysvetlil príčinu rozporov vo svojich vyjadreniach, uviedol, že v prípravnom konaní je to napísané v popise muža, ktorý mu nastriekal sprej do očí. V prípravnom konaní popisoval spôsob otvárania dverí presnejšie. Presnejšie si to pamätal vtedy, keď hovoril, že videl zo skladu, ako tí dvaja utekali. Už si presne nepamätá na to, v čom boli peniaze, ktoré odniesli. Muž, ktorý ho ohrozoval so zbraňou, kričal.

Svedok P. F. na hlavnom pojednávaní po povolení obnovy konania uviedol, že vzhľadom na odstup času si to už nepamätá presne. Čo sa týka muža, ktorý vošiel prvý do čerpačky a spacifikoval ich, bol vyšší ako on. Svedok meria 170 cm a ten muž bol určite minimálne o 10 cm vyšší. On (svedok) vtedy, keď muž vošiel, sedel na kresle. Ten chlap mohol byť s F. asi rovnakej výšky, ale na to si už presne nepamätá. Keď boli na zemi, vošiel druhý chlap, ktorý bol maskovaný, mal dlhé vlasy v cope, o výške nebude hovoriť, nevie. Už si nepamätá, čo mali oblečené. Druhý muž mal masku, okuliare bez skiel, s nosom a fúzami. Jeho vrkoč bol asi jeho vlastný. Keď sa na čerpacej stanici rozleteli dvere, tak muž, čo vošiel prvý, až potom vytiahol zbraň spoza pása. Do očí im nastriekal až vtedy, keď čupeli v sklade. Najskôr ich dotlačil do skladu, tlačil mu na chrbát so zbraňou, v sklade zobral kartóny cigariet, hodil ich komplicovi dopredu, potom kričal na F., aby sa na neho pozrel, a vtedy počul zasyčať sprej a bolo mu jasné, že je to slzotvorný plyn. Na neho potom tiež kričal „pozri sa na mňa“, a ako sa svedok otáčal, strekol mu nad ucho, netrafil mu do očí. Ucho ho páľilo, nič viac, videl jasne a zreteľne. U toho muža si nevšimol, ktorou rukou držal plyn a kde mal zbraň. Muž, ktorý vošiel prvý, bol športovej postavy, nedá sa povedať, že by bol kulturista, ale ani tučný nie. F. spacifikoval tak, že keď sa dostal dovnútra, kričal, že majú ísť na zem, čo bolo hneď, ako vošiel dnu. Keď dal tento pokyn F., svedok si už radšej ľahol sám. F. bol v šoku, ten muž ho jednou rukou tlačil a druhou rukou, v ktorej mal zbraň, ho bil. Keď ho bil, F. bol bokom skrčmo, nemohol muža vidieť, lebo ho postupne tlačil k zemi. Ten muž mohol mať veľkú silu. Tretia osoba ich čakala v aute za volantom.

Svedok G. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že lúpež na čerpacej stanici spáchal on. O tom, že bol odsúdený X. W. sa dozvedel z eskort, keď sa stretol s P. W., ktorý mu povedal, že bol odsúdený jeho brat. Pred lúpežou, začiatkom leta, asi na začiatku júla 2007, sa stretol na festivale Pohoda s chalanom, ktorý sa volal P. a bol s nejakou partiou ľudí. Dali sa do reči. P. sa ho pýtal, či by dokázal zohnať niekoho na takú vec - vylúpiť pumpu. Vtedy nehovoril o konkrétnej pumpe. On mu povedal, že má skúsenosti s niečím takým a že by sa na to dal. Potom bol konkrétnejší, povedal, že má známeho, ktorý robil predtým na pumpe v Pribyline a sú tam slušné tržby, nakoľko tam tankujú poľnohospodárske stroje z blízkeho družstva. Povedal mu, že by do toho išiel, vymenili sme si telefónne čísla. Zhruba po mesiaci sa mu

P. ozval, spýtal sa ho, či platí dohoda a či vie zohnať odvoz. On (M.Á.) zohnal P. W., ktorého žiadal už predtým, či by ich odviezol. O lúpeži mu nehovoril. Prišli večer ku jednému motelu alebo motorestu na začiatku Liptovského Hrádku. P. ich navigoval do Pribyliny. Počas jazdy sa s P. o tom nerozprával, on len navigoval, kde majú zastať. Zastavili v slepej uličke od hlavnej cesty, bolo vidieť odtiaľ na pumpu cez porast, cez kríky. Išli v smere od Liptovského Hrádku na Podbanské a zabočili za pumpou smerom doľava. Pamätá si, že tam bol plot z vlnitých plechov. Cesta asfaltová nebola, bola skôr betónová, tým si nie je istý. S P. vystúpili z auta a P. W. povedali, aby ich počkal, že si idú niečo vybaviť do Pribyliny. Prechádzali sa okolo, rozprávali sa, ako to spravia, o pláne, preberali si postup, mapovali to, možno hodinu, hodinu a pol. Pozerali sa, koľko áut tam chodí čerpať a koľko ľudí sa tam premelie. Všetko si do detailov dohodli, teda, že M. pôjde ako prvý, postará sa o personál, nakoľko bude mať zbraň, a P. sa postará o financie. P. mal asi 170 cm, svetlé vlasy, zavalitejšej postavy, možno 90 - 95 kg, vlasy dlhšie, asi po krk, nepadali mu na plecica, aký mal účes, už si nepamätá. Keď boli v Pribyline, mal asi pri sebe šiltovku, nie je si istý, nemal na neho výhľad po celý čas, keď boli v čerpačke, lebo on tých dvoch ľudí z čerpačky nahnal do skladu, a tým pádom na P. dobre nevidel. Pokiaľ vie, nemali masky, ani rukavice, on (svedok) určite nemal nič. Pokiaľ vie, P. tiež nemal nič na sebe. Prišli ku čerpačke, P. išiel za ním vo vzdialenosti 1 - 2 metre. Svedok prišiel ku vchodovým dverám, tieto boli zablokované. Vo vnútri videl, že tam sedí nejaký človek. Ukázal mu prstom, že si chce niečo kúpiť, ukázal na regále. Spozna dverí z ľavej strany, ako stáli, vyšiel druhý človek, ktorý dvere odomkol, robil rukou niečo hore a dvere sa začali otvárať. Boli to fotobunkové jednokrídlové dvere. Akonáhle zbadal menšiu škáru, strčil dnu ruku a odtlačal ich, aby sa otvorili. Druhou rukou vytiahol pištoľ, nie tou, ktorou otváral dvere, už si nepamätá, či to bola ľavá alebo pravá ruka. Vošiel dovnútra, zakričal na tých dvoch, aby si ľahli na zem, oni si kľakli štvornožky a on ich oproti vchodovým dverám, kde boli nejaké dvere a nejaká chodbička, nahnal do miestnosti, kde boli ďalšie dvere a tam bol sklad. Pamätá si, že sklad bol naľavo, boli tam potraviny a tovar z pumpy. Domnieva sa, že tam boli oleje, už si to však nepamätá. Zobral odtiaľ cigarety, ale najskôr tým dvom nastriekal sprej do očí. Povedal im, nech sa na neho pozrú, myslí, že im trafil do očí, ale v sklade bolo šero. Keď odtiaľ odchádzal, zbadal cigarety, zobral jeden kartón. Presne si to pamätá, boli to krátke Marlbor-ky, desiatky light-ky. V kartóne bolo desať krabičiek a v krabičke bolo desať cigariet. Z chodbičky a zo skladu sa vracal späť do interiéru predajne, a to k východu, kde sa stretol s P., bol na ceste von, pridal sa k nemu z pravej strany. P. mu podal do ruky nejaký mobilný telefón. Videl, že v ruke drží nejakú peňaženku. Dali sa krokom smerom ku autu, ktoré stálo asi 100 metrov od pumpy, kde ich čakal P. W.. Pri pumpe stáli dve motorové vozidlá, jedno Škoda Octavia, farby si nepamätá. Vie, že jedno auto bolo tmavé, druhé si nepamätá, bolo prekryté prvým vozidlom. Stáli na východnej strane predajne, smerom pri ceste. Za vozidlami odhodil telefón na zem, na trávu. Čo sa týka pumpy, bola to malá predajňa veľkosti unimobunky, možno trochu väčšia, ale murovaná. Bola tam akoby terasa, vybetónovaná, viedla z východnej strany budovy na severnú stranu do tvaru písmena „L“. Na terase bolo i zábradlie, skôr by to však nazval rampa. Neboli na nej schody, rampa bola vysoká možno 15 - 20 cm, dalo sa na ňu vyjsť obyčajným krokom. Prišli potom s P. do auta, on si sadol vedľa P. W. ako spolujazdec, P. si sadol dozadu. Povedali, že idú naspäť. P. povedal, že môžu ísť do Bratislavy, lebo on tam ide tiež. Išli normálnou, maximálne povolenou rýchlosťou. Na doplňujúcu otázku svedok odpovedal, že nevie, či išiel niekto za nimi. Keď prišli do Bratislavy, P. ich požiadal, aby ho vysadili na Vajnorskej ulici pri obchodnom centre Polus. Vysadili ho s tým, že cestou do Bratislavy sa nebavili o ničom, čo sa týkalo lúpeže. Keď prišli k Polusu, vystúpil svedok i P.. P. mu dal 10.000,- Sk a povedal, že to je polovica z toho, čo tam bolo. Začudoval sa, lebo P. predtým vravel o sume 300.000,- Sk. Na to povedal, že tam viacej nebolo. M. mu povedal, že to bolo poslednýkrát, čo takto s ním išiel, nahnevalo ho to. Potom nastúpil do auta, P. povedal, že idú domov do Petržalky. Za benzín P. zaplatili, nakoľko tankoval ešte predtým, ako išli do Pribyliny, a on mu dal potom ešte 500,- Sk. Odviezol ho domov a odišiel. Na pumpárov si už presne nepamätá, veľmi ich vtedy neregistroval, lebo ich videl veľmi krátko, asi 2 minúty, a boli štvornožky. Vtedy ich nahnal pištoľou, išli pred ním, a párkrát, raz, možno dvakrát, ich aj pištoľou postrčil tak, že im ju priložil na chrbát, išli štvornožky. Ani jeden z tých dvoch mužov nebol vyšší od neho, on meria 1,97 metra. Na doplňujúce otázky prokurátora svedok uviedol, že v tom čase nosil vlasy, boky mal vtedy kratšie, takisto aj zadok hlavy, a vrch išiel do stratena, strihali mu to tam na dĺžku asi 3 cm, vrch hlavy si geloval. Hrebeň nepoužíval, len si rukou vlasy prehrabal. Oblečené mal rifle, obuté tenisky. Či mal tričko alebo košeľu, si už nepamätá. Ten, čo mu otváral dvere na čerpačke, mal oblečené pracovné monterky, šedo-žlté, a ten druhý mal civilné oblečenie, aké, si už nepamätá. Je pravák. Nepamätá si už, či vytiahol zbraň spredu alebo zozadu, ale zvyčajne, keď chodieval na takéto lúpeže, mal zbraň v strede vpredu. Rukoväť mal asi na pravú ruku. Išlo o čiernu zbraň ČZ 82, Makarov 9 mm. Zbraň mu zaistili 7. 9. policajti u neho, skončila v policajnom sklade. Vtedy mu bola obmedzená i osobná sloboda - 6. 9. 2007. Pokiaľ ide o opis miesta čerpačky, oproti bola tráva do mierneho kopca. Trochu ďalej, smerom na Podbanské, začínali

domy, neboli hneď pri ceste. Najskôr tam bolo voľné priestranstvo, až potom boli domy. Nezistovali, či sú kamery na tej budove, lebo P. mu povedal, že tam kamery nie sú. Keď odtiaľ odchádzali, bol už večer okolo ôsmej - pol deviatej, začiatok augusta, bolo pekné počasie, nepršalo, nie je si ale stopercentne istý kvôli odstupe času, je to už 9 rokov. P. mu volal na mobilný telefón. Telefóny mu boli zadržané, SIM karty mu neboli vrátené, ale P. číslo mal uložené pod menom „P.E. LM“, čo je v blízkosti Hrádku, kde býval. Predtým, než vošli do čerpacej stanice, mu P. pri prechádzke zhruba popísal i interiér, preto hneď vedel, kde má hnať personál. Do čerpacej stanice vošiel prvý z dôvodu, že mal zbraň, P. nie. X. W. pozná, je to brat P. W.. Vlastnil reštauráciu v Bratislave, sporadicky sa tam s ním stretol. Šedo-zelené BMW, na ktorom prišli, vlastnil X. W.. On vtedy používal P. biely Volkswagen Transporter s tmavými sklami. Nevie, prečo mali vtedy autá vymenené. On sa dozvedel vo výkone trestu v roku 2014 na jeseň, že za skutok, ktorý spáchal on, bol odsúdený X. W., ktorý je človek žijúci podľa pravidiel a nedokáže niečo také urobiť. V súčasnosti je odsúdený na 13 rokov za lúpež v treťom odseku. Trest vykonáva od 6. 9. 2007, v čom je zahrnutá už i väzba a iný trest. Zostáva mu vykonať ešte skoro 4 roky. Jeho motivácia, pre ktorú oznámil, že lúpež spáchal on, spočíva v tom, že nechcel, aby pykal za neho niekto iný. Nikto ho o to nežiadal, bolo to z jeho vlastnej iniciatívy. Vie o tom, že X. má rodinu a určite to ťažko znášali. Pozná sa aj s jeho rodičmi, sú to dobrí ľudia. V súčasnosti sa vedie proti nemu i iné trestné stíhanie, v Maďarskej republike, za obdobný trestný čin. Tam bolo iba ukončené vyšetrovanie, ale je na neho vydaný európsky zatýkací rozkaz, čo znamená, že keď dokončí súčasný trest, bude vydaný do Maďarska, kde mu hrozí trestná sadzba 5 - 10 rokov.

Pri konfrontácii medzi svedkom G. M. a poškodeným T. F. sa obidvaja vyjadrili, že sa navzájom nepoznajú. Na otázku predsedníčky senátu poškodenému, aby sa vyjadril k výške prítomného svedka a porovnal ju s výškou páchatel'a, ktorý ho na čerpacej stanici ohrozoval so zbraňou, poškodený uviedol, že podľa jeho názoru, svedok M. je vyšší, nevie však o koľko. Svedok G. M. sa vyjadril, že vzhľadom ku odstupe času by nedokázal poškodených spoznať, a tiež ani hodinu po čine. V čase skutku ich videl len veľmi krátko. Poškodený T. F. sa vyjadril, že nevie uviesť farbu očí páchatel'a, ktorý na neho mieril so zbraňou, hlas svedka M. mu nie je povedomý. V čase skutku nemali oblečené služobné oblečenia. Svedok G. M. ku oblečeniu poškodených uviedol, že stále sa mu javí, že poškodený F. mal oblečené niečo v služobných farbách. Nevie, či ide len o nejakú hru v mozgu, že si pumpárov pamätá, a evokovanie toho, že mal oblečené pracovné oblečenie.

Poškodený P. F. a svedok G. M. sa pri vzájomnej konfrontácii taktiež nepoznali. Podľa poškodeného bol páchatel' od svedka nižší asi o hlavu. Podľa neho M. nebol páchatel'om. Muža, ktorý bol na čerpacej stanici, pred tým, než sa otvorili dvere, videl, pamätá si ho. Mal dlhšie vlasy, nagelované dohora, dĺžky asi 3 - 4 cm, pričom tento svedok (M.) vlasy nemá. Nespomína si na farbu očí muža, ktorý bol na čerpacej stanici. Nevie porovnať farbu očí svedka M. a páchatel'a, ale črty tváre, líčna kosť sú iné. Vtedy pri konfrontácii prišiel páchatel' s právníkom, a keď ho videl, vedel, že to je ten, čo bol so zbraňou na čerpacej stanici. Vtedy ešte nevedel, že sa volá W., len ho videl s právníkom. Najskôr W. videl naživo. Už si nespomína, či potom pozeral aj na fotky, už nevie. Pri konfrontácii sa svedok M. vyjadril o pestrofarebnom vozidle Octavia, ktoré malo byť na čerpacej stanici, kým poškodený F. uviedol, že jedno vozidlo bola zelená Fabia a druhé vozidlo Lancia Thema svetlomodrá. Pri konfrontácii sa svedok M. vyjadril o tom, že v čase, keď bol na čerpacej stanici, bola zapnutá televízia. Na otázku poškodeného svedok M. odpovedal, že obsluha mala na čerpacej stanici oblečené civilné oblečenie. Na otázku poškodeného F. svedkovi, či si pamätá, že by ich niekto prenasledoval, uviedol, že to nevidel. Poškodený F. potvrdil, že páchatel' si odniesol kartóny cigariet Marlboro. Je si istý na 100%, že páchatel'om nie je prítomný svedok, lebo dodnes v ňom udalosť nechala psychické následky. Nelieči sa, ale má odvtedy problém zostať s niekým v miestnosti sám.

Svedok G. P. P. na pojednávaní uviedol, že si nepamätá na dátum, kedy mal X. W. s nimi hrať futbal, v súvislosti s lúpežou, avšak môže potvrdiť, že X. W. chodil na futbal pravidelne a veľmi zriedkavo na ňom chýbal. Hrávali v blízkosti jeho práce - reštaurácie, ktorú mal v objekte R1 Centrum. On (svedok) chodieval na futbal pravidelne. Chýbal len, keď napr. prechladol, avšak to nebývalo často. Na pondelkových futbaloch X. W. skôr meškal, lebo mal povinnosti v reštaurácii, ale na piatkových futbaloch nie, lebo to bolo večer, končievali s futbalom o desiatej. X. W. ich žiadal na futbale o údaje kvôli výsluchu na polícii. Povedal, že 3. 8. 2007 sa stala lúpež a pýtal sa ich, či sú ochotní vypovedať o futbale. Vtedy sa nevedel vyjadríť nikto k uvedenému konkrétnemu dátumu, lebo práve vtedy na futbale nebol P. P., ktorý viedol zošit o prezentácii, a ani ho nikomu nedal. Na polícii vypovedali potom v tom zmysle, že

pokiaľ bol X. W. napísaný pri dátume 3. 8. 2007, a že hral, tak tam bol na 100% prítomný, lebo P. P. nemal žiaden dôvod si vymýšľať, fabulovať, keď robil záznamy v zošite.

Svedok P. W., ktorý v pôvodnom konaní bol v pozícii odsúdeného, na hlavnom pojednávaní po povolení obnovy konania ku skutkovým okolnostiam uviedol, že ho požiadal G. M., či by ho odviezol do Liptovského Hrádku. Od brata mal požičané BMW. Brat mal jeho auto, lebo potreboval vozíť drevo. G. M. povedal, kedy majú vyraziť do Liptovského Hrádku, tam čakali pri nejakom penzióne, prišiel tam G. kamarát, meno nevie, sedel vzadu, nevie povedať, ako vyzeral, ale môže povedať, že bol o jeden a pol hlavy nižší ako G.. V aute sa oni dvaja veľmi nerozprávali, ten chalan navigoval a hovoril, kam majú ísť. Šoféroval on (P. W.). Z Liptovského Hrádku do Pribyliny nebolo tak ďaleko, nebolo tam veľa navigácií. Navigoval ho v Pribyline, prešli okolo čerpaciej stanice, zabočili doľava nejakých 100 metrov na nejakú trávu a akoby na nejakú poľnú cestu. G. povedal, že si idú niečo vybaviť a povedali, aby tam počkal. Nepovedali, ako dlho ich má čakať. Medzitým si šiel kúpiť niečo na čerpaciu stanicu, nejaké pitie, keksík a pod. Po nejakej dobe sa oni vrátili do auta, povedali, že si vybavili, čo potrebujú, a že môžu ísť. Keď odchádzali, G. mu vravel, že si ide ešte niečo kúpiť na pumpu, kázal mu zastať, on zastal, ale už sa mu nedalo presne pri pumpke. Zastavil asi 20 m od pumpy, mal ju v zornom poli. Čakal ich, kým sa vrátia, mal naštartované. Po pár minútach sa vrátili, mali nejaký kartón cigariet, potom išli do Bratislavy. G. kamaráta vysadili pri Poluse v Bratislave, G. na chvíľu vyšiel z auta von, potom sa vrátil, a tak ho odviezol domov. Asi po 5 dňoch, bolo to v stredu, sa ozvali bratislavskí policajti bratovi, že sa niečo stalo s jeho autom, že ho potrebujú vidieť. To auto mal stále on. Na to mu volal brat, že niečo je s autom a aby sa pristavil v Petržalke na čerpaciej stanici. V dohodnutom čase tam prišla i bratislavská kriminálka s bratom. On (svedok) si sadol do auta kriminálky a brat odšoféroval svoje auto do BA II, na OR PZ. Policajti povedali, že 3. 8. 2007 sa mal stať s autom nejaký trestný čin. On si vtedy uvedomil, že vozidlo je evidované na jeho brata, a takto si bol vedomý, že v tom čase ho mal v užívaní on. Báľ sa, že z niečoho budú viniť jeho brata, preto zatiaľ využil právo na odopretie výpovede, ale povedal, že celý čas mal auto v užívaní on. Do pozície zadržanej osoby sa dostal s tým, že jeho brat čakal na operatívcoch z Liptovského Mikuláša. Keď prišli vo večerných hodinách operatívci z Liptovského Mikuláša, oznámil, že v danom štádiu využíva právo na odopretie výpovede, ale celý čas mal v užívaní bratove vozidlo on. Myslí, že jeho brata vypočuli v pozícii svedka, a jeho zobrali do Liptovského Mikuláša. Jednu noc strávil v CPZ a na ďalší deň mal konfrontáciu so svedkami F. a F., myslí, že F. bol zamestnancom čerpaciej stanice a po 5 dňoch povedal, že v živote ho nikdy nevidel, pričom on na tej konfrontácii povedal, že si ho pamätá a bol u neho nakupovať. F., jeho kamarát, ktorý bol na pumpke, potvrdil na konfrontácii, že bol na pumpke dvakrát. V deň, keď prišli operatívci z Liptovského Mikuláša, 8. 8. 2007, už mali v rukách nezákonný dôkaz - fotoalbum rekognície, kde aj F. aj F. opoznali jeho brata. To, že ho opoznali, videl zo spisového materiálu. Chce tým poukázať na to, že na základe tohto dôkazu, čo bol kľúčový dôkaz v konaní pred súdom, na základe ktorého jeho brata aj súd odsúdil, operatívci zobrali iba jeho na konfrontáciu, čiže im stačilo iba to, že celý čas mal auto on, čo samozrejme bola pravda, a má za to, že na tom základe sa rozhodli, že zobrali iba jeho a vykonávali konfrontácie len s ním. Teda operatívci prišli z Liptovského Mikuláša, že majú neprestrelný dôkaz o tom, že jeho brat mieril zbraňou na dvoch pumpárov, a on im povie, že auto mal v tom čase v užívaní on (svedok), teda ho zoberú so sebou, urobia sa konfrontácie so svedkami a pustia ho domov. O pár mesiacov na to, mu prišlo obvinenie z lúpeže, kde spolupáchateľom bol jeho brat X., ktorý sa na mieste skutku v tom čase absolútne nenachádzal. Navyše, skutočný páchatel' je G. M., ktorý je o hlavu vyšší ako jeho brat, čo sa zhodovalo aj s prvotným opisom páchatel'a, ktorého uviedli svedkovia F. a F., najmä F., ktorý s ním stál zoči-voči, čiže výšku vedel porovnať. Jeho brat 3. 8. 2007 v Pribyline nebol. On (svedok) o tom nehovoril v konaní predtým, pretože neveril, že by bolo možné odsúdiť človeka, ktorý to neurobil. Keď mu policajti povedali o čo ide, už mu bolo jasné, že to musel spáchať G. M.S. s tým kamarátom. Bol na neho samozrejme nahnevaný, ale napriek tomu ho neudal. Videl aj na súde, akým smerom sa vyvíja dokazovanie a čo hovoria svedkovia F. a F., ale myslí si, že zlomový bod nastal vtedy, keď sa porovnávala výška medzi svedkom F. a jeho bratom. Keď okresný súd rozhodol v ich neprospech, očakával, že krajský súd zoberie do úvahy tieto do očí bijúce fakty, že jeho brat lúpež rozhodne urobiť nemohol. Má vlastné skúsenosti, že nie vždy okresný súd rozhodoval správne, ale krajský súd tieto chyby napravil, a to konkrétne v Bratislave. Keď krajský súd rozhodol 16. 9. 2014, v tom čase sa nachádzal na eskorte v Bratislave vo veci prípadu, kde bol spolupáchateľ aj G. M., a bol priestor, že mu na pár sekúnd povedal, že ich právoplatne odsúdili a že s tým treba niečo urobiť. Potom sa zrejme G. M. rozhodol, že napíše na Generálnu prokuratúru. On je s ním v korešpondenčnom styku, keď si niekedy napíšu na narodeniny alebo meniny. Báľ sa, že ak by bol povedal, že jeho brat tam nebol, a že tam bol G. M., mohlo by sa to zviezť proti nemu a možno aj proti bratovi, nakoľko v tejto veci k G. M. žiadna cesta nevedla, v tom zmysle, že proti nemu žiadne stopy nevedli, nebola žiadna DNA a

svedkovia boli na 100% presvedčení, že to spáchal jeho brat. Okrem tejto lúpeže bol trestne stíhaný aj za ďalšie lúpeže, z ktorých asi v troch prípadoch bol oslobodený. Nedávno pristúpil na dohodu o vine a treste, išlo o tri lúpeže v jednej veci. Vo všetkých tých konaniach s ním vystupoval aj G. M. a bolo to so zbraňou. V čase, keď išiel G. M. do Pribyliny, si nevšimol, či mal nejakú zbraň.

Svedok P. P. na hlavnom pojednávaní po povolení obnovy konania uviedol, že so X. W. sa poznajú od doby, keď ako zákazník bral z ich firmy tovar. Spoznali sa bližšie, začali spolu hrať futbal. Mohlo to byť pred 10 rokmi. Futbal hrávali každý piatok v telocvični v Ružinove. Fungovalo to spôsobom, že bol dohodnutý termín vždy v piatok, približne o pol ôsmej mali rezervovanú telocvičňu do desiatej hodiny. Platil to vždy on, lebo si to vybavil. Vybíeral peniaze od zúčastnených, zapísal si to do notesu a následne peniaze, buď každý týždeň, alebo každý druhý týždeň, odovzdal školníkovi. Zbieral ich hneď po skončení futbalu, keď boli v šatni. Všetkých poznal menom, tak si urobil pri každom futbale zoznam ľudí, ktorí boli prítomní, a zaznačil si sumu, ktorú mu dali. Keď to nezaznačoval on, napr. keď bol chorý, čo bolo málokedy, robil to kolega T.. V prípade, že ani on nemohol, robil to X. W.. On a W.Č. boli stabilná zostava, P. T. takisto, ostatní sa menili. Nepamätá si, že by X. W. vynechal nejaký futbal. Na deň 3. 8. 2008 (pozn.: skutok sa stal 3. 8. 2007) si nepamätá, lebo nebol vtedy na futbale, keďže mali firemnú akciu Pepsi-coly v okolí Liptovského Mikuláša. Z futbalistov tam bol i P. T.. Vtedy evidenciu robil X. W. a vybíeral i peniaze, ktoré mu odovzdal. Nikto iný okrem neho, P. T. a X. W. Y. evidenciu a výber peňazí nerobil. Pokiaľ ide o vzhľad X. W., dá sa povedať, že vyzerá stále rovnako, má rovnaký krátky účes ako v súčasnosti. Nikdy ho nevidel do hladka oholeného. Nikdy nepoužíval niečo ako gél alebo tužidlo. Loptu na futbal nosil buď X. W., alebo on (svedok). Raz pred futbalom ich X. W. poprosil, či môžu ísť vypovedať na políciu. Nechcel k tomu nič bližšie povedať, neovplyvňoval ich. Povedal, že by bol rád, keby na polícii odpovedali na to, čo sa ich budú pýtať. Povedal, že majú povedať pravdu, čo uznajú za vhodné. Dovtedy, kým ho polícia nepozvala na výsluch, absolútne nevedel, o čo sa jedná, bol dosť prekvapený z toho, na čo sa ho polícia pýta, a čo mal údajne X. urobiť. Nesedí mu to na neho, nie je typ človeka, ktorý by dokázal niekoho okradnúť alebo urobiť prepadnutie, a navyše, ak si mal zobrať z toho prepadnutia cigarety, k tomu uvádza, že cigarety z duše nenávidí.

V súlade s ust. § 269 Trestného poriadku bol prečítaný obsah spisu na č. I. 931 správa o povesti, na č. I. 936 náčrtok svedka - poškodeného F., na č. I. 937 svedka G. M., na č. I. 938 fotografie, na č. I. 972 správa spoločnosti Pepsicola, na č. I. 975 podanie svedka G. M. adresovaná GPSR, na č. I. 976 odpis RT, na č. I. 977 lustrácia pred súdmi SR, obsah pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2Nt/28/2014.

Z porovnania náčrtkov vnútorného priestoru čerpacej stanice svedka M. a svedka - poškodeného F. na hlavnom pojednávaní dňa 20. 10. 2016 vyplýva, že tieto sú v základnom popise interiéru v zásadných bodoch zhodné.

Z listu svedka G. M., adresovaného Generálnej prokuratúre SR, vyplýva jeho priznanie sa ku spáchaniu prejednávaneho skutku, s vyhlásením, že X. W. sa skutku nedopustil. Svedok v podstatných bodoch v liste opísal priebeh a spôsob spáchania skutku zhodne s popisom predneseným na hlavnom pojednávaní.

V rámci obnoveného konania bolo primárnou a zásadnou otázkou vyhodnotenie skutočností a dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré po nadobudnutí právoplatnosti predchádzajúceho rozhodnutia o vine obžalovaného X. W. vyšli najavo, a či samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, môžu odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súd zdôrazňuje, že zásadným novozisteným dôkazom, súdu neznámym v čase pôvodného konania a rozhodnutia, je výpoveď svedka G. M., pri ktorej bolo úlohou súdu vyhodnotiť úroveň a stupeň dôkaznej sily a dôveryhodnosť obsahu, popri výpovedi svedka P. W., odsúdeného v pôvodnom konaní.

V pôvodnom konaní boli hlavnými silnými usvedčujúcimi dôkazmi viny obžalovaného X. W. svedecké výpovede poškodených P. F. a T. F., ktoré v danom čase neboli hodnoverne a presvedčivo spochybnené žiadnymi inými priamymi alebo nepriamymi dôkazmi, ktoré by boli produkované v konaní. Vytvorený bol silný usvedčujúci dôkazný stav, vylučujúci iný záver, než ten, že skutok sa stal a že ho, okrem

iných osôb, spáchal aj obžalovaný X. W.. Zhodné výpovede svedkov - poškodených vytvárali rámec presvedčivosti vyjadrení, zrozumiteľnosti a logiky vyhlásení. Na svojich vyjadreniach o poznaní identity hlavného protagonistu - útočníka, ktorým mal byť obžalovaný X. W., opakovane zotrvali poškodení v priebehu celého pôvodného konania.

T. F. v pôvodnom konaní uvádzal opis muža so zbraňou, a na hlavnom pojednávaní označil i v pojednávacej miestnosti, ako tohto páchatel'a, obžalovaného X. W.. Pri jeho opise uvádzal, že „mal ulízané vlasy do hora, silnejšiu, myslí tým svalnatú, postavu.“ Obžalovaného X. W. si pamätá, lebo, ak niekto mieril na niekoho pištoľou, zapamätá si to. Podľa neho osoba, ktorá na neho mierila pištoľou, bola od neho vyššia. On vtedy mohol merať 183 až 184 cm. Či mal X. W. v dobe prítomnosti na hlavnom pojednávaní vyšportovanú postavu, sa vyjadriť nevedel, nakoľko človek inak vyzerá v športovom oblečení a inak v obleku. Aj napriek tomu, že pri porovnaní výšky postáv obžalovaného X. W. a svedka T. F. sa javila byť tomuto svedkovi jeho vlastná postava vyššia asi o 2 cm, trval na tom, že ohrozoval ho X. W., teda páchatel', o ktorom v predchádzajúcej časti výpovede tvrdil, že bol vyšší. Druhého muža, ktorý vošiel dnu, opísať nevedel, nevidel mu do tváre.

Podľa vyjadrenia svedka F. v pôvodnom konaní, muž, ktorý držal pištoľ, sa z jeho pohľadu javil byť niečo vyšší ako T. F.. X. W. spoznal ako muža, ktorý na neho pri lúpeži mieril so zbraňou, a to sa nedá zameniť, je to zafixované v hlave, lebo celý čas, kým mu T. F. nešiel otvoriť, sa na neho díval. Farbu očí uviesť nevie, mal vysoké čelo. Iné konkretizujúce znaky uviesť nevie. Keď sa pozeral smrti do očí, zapamätal si ho. Počas prepadu boli dnu dvaja muži, tretí sedel v aute, bol to druhý obžalovaný, brat obžalovaného X. W.. Do čerpacej stanice najskôr vošiel obžalovaný X. W., a keď ich spacifikoval, vošiel dnu muž s maskou. Auto mali odstavené pri družstve v smere na pravo od čerpacej stanice na Liptovský Hrádok, asi 100 m od nej. Obžalovaný X. W.Č. a druhý muž s maskou si sadli do auta tak, že jeden vošiel na miesto za vodičom a druhý vedľa vodiča. Podľa neho tretia osoba, ktorá bola na pumpe, mala na sebe masku, akú si dávajú deti na karneval, s nosom a fúzami, mal cop, dlhé vlasy. Cigarety zozadu zobral obžalovaný X. W.. Peniaze zobral muž, ktorý mal masku a vlasy v cope. Tretí muž sedel v aute, to je ten, ktorý bol ešte predtým na pumpe skôr, než ju prepadli. S pištoľou ich tlačil dnu obžalovaný X. W..

Svedok G. M., ktorý urobil oznámenie Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky aj súdu, že na spáchaní skutku sa podieľal on, a nie X. W., ktorého pozná ako človeka, ktorý žije podľa pravidiel a nedokáže niečo také urobiť, v konaní pred súdom podrobne opísal priebeh jeho účasti na skutku, opísal exteriér a interiér čerpacej stanice, zbraň použitú pri skutku, odcudzené veci - cigarety, mobilný telefón, peňaženku, opísal aj výšku obidvoch poškodených, z ktorých ani jeden nebol vyšší ako on, merajúci 197 cm.

Hoci poškodení T. F. a P. F. na hlavnom pojednávaní po povolení obnovy konania stále zotrvali na vyjadreniach, že útočníkom so zbraňou bol X. W., a nie je to svedok M., svedok F. súčasne uviedol, že udalosti si nepamätá do detailu, ale vie, že sa otvorili dvere, dnu vošiel muž, ktorý bol od neho vyšší, odhaduje, že mohol merať od 195 - 197 cm, ktorý ich ohrozoval so zbraňou, nastriekal spray do očí atď. Súd zdôrazňuje, že pri opise páchatel'a, ktorým mal byť podľa poškodeného X. W., došlo v obnovenom konaní u svedka k zásadnej zmene popisu subjektívneho vnímania páchatel'a minimálne v opise jeho výšky, keď v pôvodnom konaní mal byť tento páchatel' vyšší asi o 2 cm od svedka, merajúceho 183 až 184 cm, a to znamená vo výške najviac 186 cm, kým na hlavnom pojednávaní v obnovenom konaní sa už svedok vyjadroval o výške 195-197 cm, čo je zásadný zvrät, znamenajúci, podľa jeho vyjadrenia, že týmto páchatel'om bol muž o 9 až 11 cm vyšší, než páchatel', o ktorom sa vyjadroval pôvodne. Súd pritom podotýka, že už na prvý, neprehliadnuteľný pohľad, je svedok G. M. popri X. W. a poškodených jednoznačne najvyšší, i z bežného odhadu vo výške blížiacej sa ku 200 cm, pritom aj on sám, a to až po vyjadrení svedka F., uviedol, že meria 197 cm. V uvedenej súvislosti tiež súd poznamenáva, že keď sa svedok F. vyjadroval na hlavnom konaní po povolení obnovy konania o výške páchatel'a 195-197 cm, bolo to v čase, keď ešte nemal možnosť svedka M. vidieť, keďže tento sa nachádzal počas jeho výsluchu v eskortnej miestnosti. Počas následnej konfrontácie svedok F. síce tvrdil, že svedok M. je od páchatel'a vyšší, avšak o koľko, uviesť nevedel.

Svedok F. sa na hlavnom pojednávaní po povolení obnovy konania vyjadril, že podľa neho bol útočník približne rovnako vysoký ako F., ale už si to presne nepamätá. Tiež uviedol, že F. bol v šoku, a vtedy, keď ho ten muž bil, bol v pozícii bokom skrčmo, a tak ho nemohol vidieť, lebo ho postupne tlačil k zemi. F. spacifikoval tak, že keď sa dostal dovnútra, kričal „na zem“, čo bolo hneď, ako vošiel dnu.

Obidvaja svedkovia - poškodení v pôvodnom konaní uvádzali, že páchatelom so zbraňou bol muž, ktorý mal krátke, tmavé, čierne vlasy, vyčesané dozadu, resp. dohora. Na hlavnom pojednávaní po povolení obnovy konania, v situácii, keď boli zoči-voči svedkovi M., poukázal svedok F. na to, že svedok M. nemá vlasy, kým páchatel mal dlhšie vlasy dohora nagelované, dĺžky asi 3-4 cm. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ešte pred vzájomnou konfrontáciou svedkov - poškodených so svedkom M., svedok M., bez toho, aby mal možnosť oboznámiť sa s vyjadreniami P. F. a T. F., vo svojej výpovedi uviedol, že teraz je plešatý, ale v čase spáchaného skutku mal vlasy, na boku hlavy kratšie, takisto aj zadok hlavy, „vrch išiel do stratena, strihali mu to na dĺžku asi 3 cm. Vrch hlavy si geloval. Uvedený detail v popise vzhľadu vlasov páchatel'a poškodenými je tak ďalším znakom, ktorého opis korešponduje s vyjadrením svedka M..

Po vykonaní dokazovania po povolení obnovy konania nebolo primárnou úlohou súdu rozhodovanie o vine či nevine G. M., ktorého totožnosť a možná účasť na spáchaní skutku nebola v pôvodnom konaní z dostupných dôkazov súdu známa. Zásadnou úlohou súdu po povolení obnovy konania bolo vyhodnotenie, či existencia novozistených dôkazov má zásadný vplyv na posudzovanie viny obžalovaného X. W..

Hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, súd dospel k záveru, že svedecká výpoveď G. M. je kľúčovým dôkazom, ktorý možno vyhodnotiť ako dôkaz súdu skôr neznámy, ktorý zásadným spôsobom vniesol pochybnosti o vine X. W. v konaní. Vo všeobecnosti sa v takejto procesnoprávnej a hmotnoprávnej situácii nevyžaduje, aby obsah a sila takéhoto dôkazu jednoznačne smerovali k verdiktu súdu o nevine páchatel'a, ktorý bol v pôvodnom konaní uznaný vinným, ale rozhodujúce je, že existencia takéhoto novozisteného dôkazu vedie ku konštatovaniu a záveru súdu o zásadnom spochybnení jeho viny.

Výpoveď svedka M. svojim obsahom, podrobnosťou opisu skutku a okolností, ktoré s ním súvisia, výrazne korešponduje s výpoveďami svedkov - poškodených, okrem ich tvrdenia o presvedčení, prameniacom vo vnímaní ich zmyslami, že na spáchaní skutku sa podieľal aj X. W.. Významný je i fakt, že svedok M., ak by chcel, z akéhokoľvek motívu, vyvolať zdanie, že páchatelom je on, a nie X. W., mal výrazne obmedzené možnosti oboznámiť sa s okolnosťami, a to aj v podstatných detailoch, o skutku, konaní páchatel'ov, o osobách, ktoré sa na lúpeži podieľali, a i., vzhľadom k tomu, že je dlhodobo vo výkone trestu odňatia slobody.

Ďalším dôkazom v obnovenom konaní je aj výpoveď odsúdeného brata obžalovaného, P. W., ktorý v pôvodnom konaní využil právo na odopretie výpovede. Na hlavnom pojednávaní sa vyjadril, že X. W. sa na spáchaní trestného činu nepodieľal. On sa s G. M. pred spáchaním lúpeže poznal a podľa ich vlastného vyjadrenia mali spoločnú kriminálnu minulosť za majetkovú násilnú trestnú činnosť, spáchanú aj spoločným konaním. Podstatnou skutočnosťou v tomto konaní je aj potvrdzujúca výpoveď svedka, že na mieste činu bol G. M., aj keď ku samotnému diani - skutku v interiéri čerpacej stanice sa svedok bližšie nevyjadroval, keďže v tom čase čakal na ostatných páchatel'ov ako vodič v motorovom vozidle v blízkosti čerpacej stanice, a v jej vnútri bol bezprostredne pred spáchaním lúpeže.

Na záver, na základe vykonaného dokazovania v konaní po povolení obnovy konania, súd konštatuje, že novozistený dôkazný stav svojím obsahom vniesol do skutkového stavu také závažné pochybnosti o vine obžalovaného X. W., ktoré vedú ku povinnosti súdu rešpektovať zásadu in dubio pro reo - tzn. v pochybnostiach postupovať v prospech obžalovaného, a teda, vzhľadom k tomu, že nebolo jednoznačne a bez pochybností dokázané, že skutok spáchal obžalovaný X. W., súd tohto spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku. Tento dôvod oslobodenia je dôsledkom uplatnenia zásady prezumpcie neviny, ktorá spočíva okrem iného v tom, že nepreukázaná vina má rovnaký význam, ako preukázaná nevina.

Súd sa opätovne nezaoberal otázkou výroku o náhrade škody, poukazujúc na to, že v pôvodnom konaní už o uplatnenom nároku poškodenej spoločnosti Jurki - Hayton, s. r. o. bolo rozhodnuté a zostáva v platnosti výrok o náhrade škody, vzťahujúci sa ku povinnému - odsúdenému P. W..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Liptovský Mikuláš do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti, alebo sa odvolania výslovne vzdať.